

Herom vil jeg sige, at naturligvis er Enighed ønskelig, men jeg kan ikke tro, at en Regering, der begyndte med ret udæskende — baade i den sønderjydske Sag og i Grundlovssagen — at betone, at den havde sit Flertal, og at andre Partiers Standpunkter derfor ikke havde saa overordentlig stor Betydning, nu skulde gaa ind i en Politik, hvor den vil opgive Foranstaltninger, som den selv finder nødvendige, og som den er i Stand til at gennemføre, blot fordi den ikke kan faa alle Partier med sig. Men dette skal ikke forstås saaledes, at vi ikke vil yde vor Medvirkning, hvor Ministeriet betræder rigtige Veje, selv om det er Nødvendighedens bitre og vanskelige Veje over et ufarbart Terræn. Vi skal ikke lægge Sten i Vejen for den, vi skal endog gerne yde vor Bistand som Vejvisere, hvis det skulde ønskes.

Det er en Misforstaaelse, at det radikale Venstre skulde staa paa en Skillevej. Der er intet som helst, der opfordrer os til at ændre en Kurs, som vi kender, og som vi anser for den rette. Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen mente, at en mægtig Strømning i Vælgerfolket i April 1920 skulde have belært os om Nødvendigheden af i Tide at bøje af, saa vil jeg dertil sige, at en saadan Belæring kan der for mig og mit Parti ikke ligge i de forløbne Valgdage. Befolkningens Flertal lod sig efter vor Opfattelse i Foraaret ophidse og vildlede. Deraf opstod en Bevægelse; det er sket før, og en saadan Bevægelse maa have sin Tid, men den bør ikke bringe nogen til at ændre en Kurs, som han er slaaet ind paa, fordi han anser den for rigtig. Tværtimod kan det være en Pligt at gaa imod Strømmen og imod Stemningerne, og hvis en Mand ikke taber Fodfæstet i saadanne Strømninger og Stemninger, saa kan han til syvende og sidst være bedre faren end den, der sætter sin Baad ud paa Folkestrømningerne. Han tror maaske, at han vil bæres let frem af den, men han risikerer, at han kæntrer i en Strømvending og i et Fald. Naar Ministeriet gennem sin Ordfører opfordrer til Samarbejde, saa er vi rede dertil. De Forslag, vi har efterladt os, indeholder et demokratisk-radikalt Venstreprogram og er derfor vort Tilbud og vort Bidrag til Samarbejdet, men vi ser jo ogsaa gerne Ministeriets. Men naar det ærede Medlem Hr. Brorsen synes at mene, at

Betingelsen for et Samarbejde er et Modsætningsforhold til Socialdemokratiet, saa er han mærkelig kortsynet. Der kan føres demokratisk Venstrepolitik her i Landet i Samarbejde med Socialdemokratiet, det ved ogsaa Venstre af mangeaarig Erfaring, men der kan ikke føres demokratisk Venstrepolitik i Samarbejde med Højre, det har Statsministeren rigtig fastslaaet en Gang. (Afbrydelse af Anden Næstformand). Formanden siger, at der ikke er noget, der hedder Højre; jeg gør opmærksom paa, at jeg her ikke taler om et tilstedeværende Parti, men om en almindelig Retning i Befolkningen, og i øvrigt, paa det daværende Tidspunkt hed Partiet Højre, men jeg har overhovedet ikke tænkt paa andet end en Retning Venstre og Højre. For Venstre kan man vel ikke tale om, at det staa paa en Skillevej. Under den højtærede Kirkeministers Ledelse er det vandret saa langt ind ad Højreveje, at det kan være vanskeligt at vandre dem tilbage. En anden Fører vil maaske formaa det, formaa at finde Stien over til de rette Fremskridtsveje. Dette maa Tiden vise. Foreløbig har Venstre sat sin Baad ud paa Folkestrømningen. Vi ønsker ikke, at den skal kæntrere; alting skal have sin Tid. Ogsaa Ministeriet Neergaard. (Uro paa Tilhørerpladserne).

Anden Næstformand (Parkov): Tilhørerne maa afholde sig fra Tilkendegivelse af Mishag eller Bifald.

H. O. Hansen: Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Brorsen, saavel som det ærede Medlem Hr. Pitzner har beskæftiget sig med deres Partiers Stilling efter Valgdagens Resultat. De har sammenlignet, hvad der forekommer mig at være rigtigt, Partiernes Stilling, efter som Valgene faldt ud i 1918 og i September 1920. Jeg kunde derfor for vort Vedkommende ønske ogsaa at dvæle et Øjeblik ved vor Stilling efter Valgdagen i September 1920, sammenlignet med Valgdagen i 1918, og jeg vil her straks, ligesom Venstres Ordfører gjorde det for sit Vedkommende, slaa fast, at vi med Tilfredshed kan se paa disse 2 Aars Arbejde. Vi er ikke et Parti, som havde ventet at vokse med en mere rivende Hast, end en normal Udvikling maatte medføre, og vi føler os særdeles veltilfredse med